

Enkeltudgifter (Aktiv socialpolitik, § 81) - betingelser for tildeling

Aktiv-rpt

Status: Gældende

Senest revideret den 3. april 2012

I det følgende redegøres for:

1. Generelt om tildeling efter § 81.
2. Betydningen af 'ændringer i sine forhold'.
3. Begrebet 'en rimeligt begrundet enkeltudgift'.
4. Vurdering af pågældendes evne til selv at afholde udgiften.
5. Vurdering af om behovet kunne forudses.

Ad 1. Generelt om tildeling efter § 81:

Til en person, der har været udsat for ændringer i sine forhold (en social begivenhed), kan der ydes hjælp til betaling af rimeligt begrundede enkeltudgifter efter aktivlovens § 81.

Det er en betingelse for tildeling af hjælp, at pågældende ikke selv har midler til at afholde udgiften samt som udgangspunkt, at behovet for det ansøgte ikke har kunnet forudses.

Hjælp til enkeltudgifter kan ydes såvel særskilt, (fx til en person der modtager dagpenge), som i forbindelse med hjælp efter § 25 og/eller § 34.

Flygtninge og familiesammenførte udlændinge, omfattet af integrationslovens § 2, stk. 2 og 3, kan ikke ydes hjælp efter aktivlovens § 81. Disse personer skal i stedet have behandlet deres ansøgning om hjælp til enkeltudgifter efter integrationslovens § 35.

Indvandrere, der er omfattet af integrationslovens § 2, stk. 4, skal dog have behandlet ansøgning om hjælp til enkeltudgifter efter aktivlovens § 81, da disse personer ikke er omfattet af integrationslovens regler om hjælp til enkeltudgifter, jf. integrationslovens § 2, stk. 5.

Ad 2. Betydningen af 'ændringer i sine forhold':

I ændringskravet ligger primært, at personen - og følgelig den familie, pågældende har forsørgelsespligt overfor, - enten helt eller delvist afskæres fra sit forsørgelsesgrundlag, eller - fortsat oppebærer forsørgelsesgrundlaget, men udsættes for en ændring, som stiller økonomiske krav, som ikke kan klares inden for dets rammer, fx en enlig forsørgers graviditet/fødsel.

Det kræves som udgangspunkt ikke, at dette sker på en bestemt måde, men

- der skal være sket en ændring, som ikke må være en selvvalgt livsomlægning, fx indgåelse af ægteskab eller selvvalgt nedgang i arbejdstid.

Kravet til § 81 er med andre ord altid opfyldt, hvis det er opfyldt efter § 11. Aktivlovens § 12, om at studerende ikke kan ydes hjælp, gælder alene den hjælp, der ydes efter § 11.

Mulighederne for at yde hjælp til studerendes enkeltudgifter efter §§ 81-85 er tilstede, hvis betingelserne i de enkelte bestemmelser er opfyldt.

Ankestyrelsen har med afgørelse 73-12 slået fast, at for at førtidspensionister, tilkendt pension efter reglerne fra 2003, kan få hjælp efter § 81, skal vedkommende have været udsat for en ændring. Det at være førtidspensionist giver ikke i sig selv ret til enkeltudgifter. I Ankestyrelsens afgørelse henvises til en vejledende udtalelse fra Socialministeriet af 11/1-12, hvori det siges, at det at modtage førtidspension ikke i sig selv er en social begivenhed. Hvis førtidspensionisten kommer ud for ændringer i sine forhold, kan der ydes hjælp til forudsete udgifter. Hvorvidt der er tale om en uforudset udgift, som vil kunne dækkes efter § 81, vil således berøbe på en konkret vurdering af pensionistens forsørgelsesgrundlag, rådighedsbeløb, formue og leveforhold i øvrigt.

Ankestyrelsen har i principafgørelse

- 250-09 fastslået, at der kunne ydes hjælp til dækning af nødvendige udgifter til mad og husleje efter aktivlovens bestemmelser om enkeltydelser i forbindelse med at en sag om separation er under behandling i statsforvaltningen, indtil bevilling af separation forelå, når ansøger var uden forsørgelsesgrundlag. Ankestyrelsen tog udgangspunkt i, at ansøger ikke blev forsørgt af ægtefællen, og at kommunen ikke havde mulighed for at pålægge ægtefællen at opfylde denne forpligtelse. Kommunen kunne derfor ikke afvise ansøger den nødvendige hjælp.
- A-25-07 En mandlig studerende ville på baggrund af oplysningerne om hans manglende indtægtsgrundlag og en månedlig husleje på kr. 1.700 have været berettiget til hjælp til betaling af december måneds husleje, såfremt anden offentlig myndighed ikke havde ydet hjælp til betaling af huslejen. Ansøgere under uddannelse var således ikke udelukket fra at modtage hjælp efter aktivlovens bestemmelse om hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter.
- A-7-04 fastslået, at engangshjælp efter aktivlovens § 25 a ikke udelukkede, at der kunne ydes hjælp efter samme lovs § 81 til enkeltydelser.
- A-18-01 fastslået, at forbrug af løn før tiden som følge af alkoholforbrug ikke i sig selv var en ændring af ansøgers forhold (social begivenhed), der kunne begrunde udbetaling af kontanthjælp.

Ad 3. Begrebet "en rimeligt begrundet enkeltudgift":

I vurderingen af om en udgift er rimeligt begrundet, må følgende oplysninger indgå

- baggrunden for det ansøgte

- udgiftens størrelse

Der skal altså foretages en bedømmelse af, om det er formålstjenligt eller nødvendigt, at præcis den familie skal have lige præcis den ting.

Det må således påses, at familien ikke stilles bedre end familier med normal indkomst i lokalområdet.

Om udgiftsstørrelsen kan anses for rimelig, må bero på en konkret vurdering.

I denne vurdering bør indgå følgende:

- formål og beløb må sammenholdes. Vær speciel opmærksom på reparationsudgifters størrelse i forhold til nyanskaffelsespris. Der kan evt kræves indhentning af nyt reparationstilbud.
- Der må ske sammenligning med, hvad en familie i lokalområdet med lav indkomst kan forventes at ville/kunne betale for den pågældende vare/ydelse.
- Familiens samlede situation, herunder størrelse, bolig mv.

Vær opmærksom på, om der findes interne retningslinier for, hvad forskellige varer/ydelser maksimalt må koste. Disse retningslinier er alene vejledende og kan aldrig udelukke en konkret vurdering. Kommunen skal iagttagende den forvaltningsretlige grundsætning om, at lovpligtigt skøn ikke må sættes under regel - se fx principafgørelse [O-73-95](#).

Ankestyrelsens principafgørelser giver et billede af, hvad der kan indikere hjælp til rimeligt begrunde efter lovens § 81:

- [102-09](#) Samlevers indtægt skulle ikke indgå ved vurderingen af behovet for hjælp til babyudstyr til ansøger. Der kunne højst ydes hjælp til anskaffelsen af babyudstyret med et beløb svarende til halvdelen af udgiften, idet samlever, der også var far til barnet og boede sammen med barnet, havde forsørgelsespligt over for barnet og dermed skulle bidrage med et beløb svarende til hans halvdel af udgiften. Samlevers ret til hjælp afhæng af hans økonomiske forhold. Det skulle indgå i den samlede vurdering af hans økonomiske forhold, om han ved udnyttelse af SU-lån selv kunne afholde udgiften eller en del af udgiften ud af sit rådighedsbeløb. Ansøger og samlever havde dog ikke ret til hjælp på tidspunktet for ansøgningen, da der var næsten 4 måneder til forventet fødsel. På dette tidspunkt kunne det ikke udelukkes, at ansøgers situation i perioden op til fødslen kunne ændre sig, således at hun selv ville kunne have mulighed for at anskaffe det nødvendige babyudstyr. Kommunen burde have vejledt om muligheden for at søge på et senere tidspunkt.
- [a-30-08](#) Ankestyrelsen fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens skøn om at give afslag på hjælp til udgifter til vintertøj. Ankestyrelsen lagde til grund, at udgifter til vintertøj var en tilbagevendende udgift, som kunne forudses
- [A-12-99](#) fastslået, at der ikke kunne ydes hjælp til beklædning til ansøger, der var varetægtsfængslet, da beklædningen skulle anvendes under afsoning og ved møder i retten. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der efter loven alene kan ydes hjælp til beklædning, der skal anvendes i forbindelse med resocialisering.
- [A-2-01](#) fundet, at reglen om hjælp til enkeltudgifter omfatter efter sit formål ikke hjælp til egenbetaling efter anden lovgivning. Ansøger kunne derfor ikke få hjælp til dækning af egenbetalingen i forbindelse med køb af en computer, som han havde fået bevilget som forbrugsgode i henhold til serviceloven.
- [A-36-02](#) fundet, at der ikke kunne ydes hjælp til betaling af krav fra politiet på sagsomkostninger i forbindelse med en betinget dom i en straffesag, idet kravet måtte betragtes som gæld til det offentlige.
- [A-45-03](#) fundet, at der ikke kunne ydes hjælp til betaling af flektydelsesbidrag, da bidrag til sådanne ordninger ikke kunne betragtes som en rimeligt begrundet enkeltudgift.

Se hertil også lovguiderapporten [Enkeltudgifter \(Aktiv Socialpolitik, § 81\) - anvendelse i praksis](#)

Ad 4. Vurderingen af pågældendes evne til selv at afholde udgiften:

Vurderingen er altid individuel og konkret. Der kan ikke arbejdes med fuldstændig faste regler for, hvornår en person er berettiget.

Det må først konstateres, om ansøgeren har formue, som efter en konkret vurdering bør anvendes til dette formål.

Bemærk, at Ankestyrelsen i principafgørelse

- [A-24-04](#) fandt, at det måtte bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en formue var til hinder for, at der kunne ydes hjælp til sygebehandling. Ankestyrelsen fandt, at reglen om, at kommunen ser bort fra et beløb på op til 10.000 kr efter sin placering kun fandt anvendelse på løbende forsørgelsesydelse efter aktivloven, og at den derfor ikke kunne anvendes på bevilling af hjælp i særlige tilfælde.
- [A-44-02](#) fastslår, at en løbende erstatning for tab af erhvervsevne for en arbejdsskade ikke skulle medregnes ved vurderingen af, om ansøger selv kunne betale for udgifter til medicin og samvær. Begrundelsen var at en sådan erstatning ikke har indflydelse på kontanthjælpsreglerne. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der hverken i lovbestemmelserne eller i lovens forarbejder var grundlag for at skelne mellem forsørgelsesydelser og enkelttydelser.

Der næst skal der foretages en sammenligning af pågældendes nettoindtægter og rimeligt begrundede udgifter.

Ved opgørelsen af nettoindtægterne skal det vurderes om ydelser til evt. børn skal medregnes. Denne vurdering foretages med udgangspunkt i, om ansøgningen vedrører udgifter til forsørgelse eller lign. af børn, eller om det drejer sig om udgifter vedr. forældrene. Drejer det sig om udgifter vedr. børn, medtages børnebidrag og børnetilskud til den/de af børnene, som ansøgningen vedrører. Er dette ikke tilfældet, medtages børneydelserne ikke.

Børne- og ungeydelse skal, efter [§ 10](#) i lov om en børne- og ungeydelse, aldrig indgå ved beregningen af ydelser efter den sociale lovgivning. Den vil altså aldrig kunne optræde på indtægtssiden, men den kan naturligvis inddrages i skønnet over, hvilke udgifter der skal medtages på udgiftssiden.

Såfremt ansøger er studerende skal det ved den samlede vurdering af de økonomiske forhold indgå om pågældende ved udnyttelsen af SU-lån selv kan afholde udgiften til det ansøgte ud af sit rådighedsbeløb. Se hertil principafgørelse [102-09](#).

Der skal således opstilles en økonomisk oversigt over indtægter og udgifter, og der skal tages stilling til, hvilke udgifter der kan godkendes i budgettet.

Der bør laves en liste over faktiske udgifter og over godkendte udgifter og over for pågældende begrunde,

hvorfor visse faktiske udgifter ikke godkendes.

Er der tale om afdrag på lån, bør det af kommunens journal (eller andet materiale) fremgå hvad lånet er optaget til, hvornår det er optaget, hvor længe det løber, hvad afdraget er og om afdragene er overholdt.

Når budgettet er lavet, vil der fremkomme et rådighedsbeløb for kost, tøj og øvrige fornødenheder, som må sammenholdes med familiens størrelse og sammensætning, herunder om den f.eks. omfatter handicappede, hvis særlige behov ikke fuldtud kompenseres ved andre ydelser.

Bemærk principafgørelserne, hvor ankestyrelsen fandt

- at udgangspunktet er ligedeling af de ansøgte udgifter, såfremt ansøger har fælles husførelse med andre end en ægtefælle, jf. [O-102-93](#).
- at udgangspunktet er ligedeling ved ansøgning om hjælp til et barn, når forældrene er samlevende (ugifte), jf. [102-09](#).
- at udgangspunktet er ligedeling, såfremt en ægtefælle modtager pension, idet ægtefællens andel af de ansøgte udgifter da skal afholdes som personligt tillæg.
- at Ankestyrelsen i [O-73-95](#) tilsidesætter et rådighedsbeløb til underhold på 2.000 kr. såvel ud fra, at kommunen opererede med dette beløb uden en konkret skønsmæssig vurdering (satte skøn under regel) som ud fra beløbets størrelse, som Ankestyrelsen fandt 'åbenbart urimeligt' efter omstændighederne.
- at Ankestyrelsen i [A-54-02](#) fandt, at ansøgers hustru's bistandstillæg ikke skulle medregnes ved vurderingen af om ansøger selv var i stand til at afholde udgifterne til en rekreationsrejse og til tandbehandling. Begrundelsen for afgørelsen var, at bistandstillægget var beregnet til at dække ansøgers hustrus personlige behov som følge af hendes invaliditet, og at ansøgers tandbehandling og rejse ikke kunne henregnes til ansøgers hustrus personlige behov. Ankestyrelsen bemærkede, at bistandstillægget ikke generelt kan holdes uden for vurderingen af om en person, der ansøger om hjælp til enkeltudgifter har mulighed for selv at afholde udgiften.

Ad 5. Vurdering af om behovet kunne forudses:

Udgangspunktet er, at kontanthjælpsmodtagere - ligesom andre - efter evne skal lægge midler til side til udgifter, der med rimelighed kan forudses.

Det skal således i den konkrete vurdering heraf indgå

- om pågældende efter en behovsvurdering har en faktisk evne til at lægge til side.
- om udgiften har en sådan grad af uforudsigelighed, at den efter omstændighederne bør bevilges.
- om udgiften på trods af sin forudsigelighed, har en helt afgørende betydning for familiens livsførelse, at den undtagelsesvis bør bevilges. Efter lovens forarbejder er der herved tænkt på huslejerestancer m.v., hvor familien trues med udsætning (se hertil principafgørelse [13-09](#)).

Ankestyrelsen har i principafgørelse [A-30-08](#) fundet, at vinterbeklædning er en tilbagevendende udgift, som kunne forudses og dermed at pågældende ikke havde ret til hjælp til indkøb af vintertøj.

Henvisninger:

Love:

- Lov om aktiv socialpolitik, [§ 11](#), [§ 25](#), [§ 34](#) og [§ 81](#)
- Lov om integration af udlændinge i Danmark, [§ 2](#), [§ 35](#) og [§ 54](#)

Bekendtgørelser:

- Socialmin. [bek. nr. 559 af 21/6-00](#) om kontanthjælp til personer, der er varetægtsfængslet eller indsat til afsoning af straf i fængsel eller arresthus

Vejledninger:

- Socialmin. vejl. nr. 39 af 5/3-98 om aktiv socialpolitik, [pkt. 398-405](#)

Skrivelser m.v.:

- Arbejdsdirektoratets cirkulæreskrivelse [af 25/5-2009](#), om bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om kapitalpensioner m.v.
- Indenrigs- og Socialministeriets skr. nr. [9225 af 30/04 2009](#) med orientering om ændring af lov om leje af almene boliger, lov om leje og forskellige andre love (Initiativer for at forhindre udsættelser af lejere som følge af manglende betaling af husleje m.v.)
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 2/2008](#). Praksisafgørelse om enkeltydelser
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 3/2005](#). Praksisundersøgelse - aktivlovens § 81
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 2/2003](#). Formue
- Socialmin. [skr. af 15/11-00](#). Temarevision i 2001 af hjælp til enkeltudgifter efter § 81 i lov om aktiv socialpolitik
- Socialmin. [skr. af 26/6-00](#) om hjælp til kontanthjælpsmodtagere og pensionister til betaling af husleje og fraflytningsrestancer med henblik på at forebygge hjemløshed
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 5/1997](#). Børneydelser og betalingsevne
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 5/1997](#). Forudsigelige udgifter
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 2/1997](#). Kommentar til principafgørelse O-40-97, babyudstyr
- Nyt fra Ankestyrelsen [nr. 4/1996](#). Børneydelser i relation til behovsvurdering efter bistands- eller pensionsloven

Principafgørelser:

- [73-12](#) Førtdspensionister, der er tilkendt pension efter førtdspensionsreformen i 2003, har mulighed for at søge om hjælp til enkeltudgifter efter aktivloven. Det at være førtdspensionist giver dog ikke i sig selv ret til hjælp til enkeltudgifter. Hvis førtdspensionisten har været ude for ændringer i sine forhold, tager kommunen konkret stilling til, om der er grundlag for at yde hjælp til den ansøgte enkeltudgift.
- [178-10](#) Kommunen kunne ikke meddele afslag på økonomisk hjælp til rengøring af en lejlighed ved fraflytning udelukkende med den begrundelse, at der med hjælpen ville være tale om indirekte støtte til boligforeningen, og at boligforeningen havde rekvireret hjælpen. Det var kritisabelt, at kommunen ikke havde iværksat en undersøgelse af behovet for hjælp allerede, da den modtog henvendelse fra boligforeningen om, at der var akut

behov herfor. Den ansøgte udgift havde ikke sit udspring i, at udlejer efterfølgende havde iværksat og betalt for oprydning/rengøring af lejligheden.

- 250-09 Ansøger, der havde en sag om separation under behandling i statsforvaltningen, havde ret til at få dækket nødvendige udgifter til mad og husleje efter aktivlovens bestemmelse om enkeltydelser, indtil bevilling af separation forelå. Ankestyrelsen tog udgangspunkt i, at ansøger ikke blev forsørgt af ægtefællen, og at kommunen ikke havde mulighed for at pålægge ægtefællen at opfylde denne forpligtelse. Ansøger var således uden forsørgelsesgrundlag, mens sagen om separation var under behandling. Kommunen kunne derfor ikke afvise ansøger den nødvendige hjælp.
- 160-09 En kvinde havde været udsat for ændringer af sine forhold ved, at hendes ægtefælle var afgået ved døden, idet hans bidrag til forsørgelsen bortfaldt. Den omstændighed, at kvinden 6 måneder senere var kommet i arbejde, betød ikke nødvendigvis, at den økonomiske situation var genoprettet. Kommunen måtte herefter tage stilling til, om en varmeregning kunne anses for at være en rimeligt begrundet enkeltudgift. .
- 118-09 Der var ret til hjælp til nødvendige udgifter, herunder til kost, efter at den løbende kontanthjælp var standset. Ankestyrelsen fandt, at det var afgørende for ansøgerens livsførelse, at han fik hjælp til nødvendige udgifter, herunder til kost, mens kommunen behandlede ansøgningen om genoptagelse af kontanthjælpen. Kommunen havde standset kontanthjælpen til ansøgeren, da han giftede sig med en kvinde med bopæl i udlandet, da hendes indtægts- og øvrige forhold skulle afklares. Hverken ansøgeren selv eller ægtefællen havde efter det oplyste indtægt og formue Ankestyrelsen tog kun stilling til klagen over afslag på ansøgningen om overlevelseshjælp. Klagen over kommunens afgørelse om standsning af løbende kontanthjælp skulle behandles af beskæftigelsesankenævnet.
- 102-09 Samlevers indtægt skulle ikke indgå ved vurderingen af behovet for hjælp til babyudstyr til ansøger. Der kunne højst ydes hjælp til anskaffelsen af babyudstyret med et beløb svarende til halvdelen af udgiften, idet samlever, der også var far til barnet og boede sammen med barnet, havde forsørgelsespligt over for barnet og dermed skulle bidrage med et beløb svarende til hans halvdel af udgiften. Samlevers ret til hjælp afhæng af hans økonomiske forhold. Det skulle indgå i den samlede vurdering af hans økonomiske forhold, om han ved udnyttelse af SU-lån selv kunne afholde udgiften eller en del af udgiften ud af sit rådighedsbeløb. Ansøger og samlever havde dog ikke ret til hjælp på tidspunktet for ansøgningen, da der var næsten 4 måneder til forventet fødsel. På dette tidspunkt kunne det ikke udelukkes, at ansøgers situation i perioden op til fødslen kunne ændre sig, således at hun selv ville kunne have mulighed for at anskaffe det nødvendige babyudstyr. Kommunen burde have vejledt
- A-13-09 Der kunne undtagelsesvis ydes økonomisk hjælp til betaling af huslejerestance, selvom behovet var opstået som følge af, at ansøger uden rimelig grund var udeblevet fra en jobsamtale og ikke fik udbetalt kontanthjælp i en periode. Begrundelsen var, at hjælpen hertil efter en konkret vurdering blev anset for at være af helt afgørende betydning for familiens livsførelse. Det var første gang, ansøger var pålagt sanktion og første gang, der var søgt hjælp til betaling af huslejerestance.
- A-17-08 Hjælp til løbende udgifter i sommerferien til en kvinde i ubrudt uddannelsesforløb kunne ikke betragtes som en rimeligt begrundet enkeltudgift. Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på, at udgifterne var forudselige, og at hun efter en konkret økonomisk vurdering skønnes at have haft mulighed for at spare op til udgiften. Ankestyrelsen fandt, at afholdelse af udgifterne på ansøgningstidspunktet ikke var af helt afgørende betydning for kvinden eller familiens livsførelse. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at udgifterne ikke havde akut karakter, da der var tale om faste løbende udgifter over flere måneder. Det forhold, at kvinden mente sig berettiget til at holde sommerferie i to måneder sammen med sine børn, kunne ikke medføre et andet resultat.
- A-13-08 Udgift vedrørende en fraflyttet lejlighed kunne ikke anses for en nødvendig eller rimeligt begrundet enkeltudgift, idet udgiften måtte anses for at være forudsigelig. Der var heller ikke dokumentation for, at afholdelsen af udgiften var af afgørende betydning for familiens livsførelse, idet der ikke var aktuelle oplysninger om en konkret risiko om udsættelse af nuværende lejlighed
- A-17-07 En kommune kunne ikke generelt henvise til, at der var tale om uforsvarlig økonomi, når en ansøger ikke kunne betale en forudsigelig udgift. Der skulle tages konkret stilling til, hvori den uforsvarlige økonomi bestod.
- A-9-07 Befordringsudgifter til behandling på hospital kunne ikke anses for rimelig begrundet enkeltudgift efter aktivlovens § 81, selvom borgeren var henvist til hospitalet af egen læge, idet borgeren kunne have valgt at modtage behandlingen på et behandlingssted, der lå nærmere hans bopæl. Hvis borgeren havde været behandlet på nærmeste behandlingssted ville amtet have dækket befordringsudgiften
- A-8-07 Der var ikke ret til hjælp efter aktivlovens § 81 til dækning af udgifter til advokatsalær. Begrundelsen for afgørelsen var, at aktivlovens regel om enkeltudgifter ikke havde til formål at supplere de særlige ordninger om retshjælp, fri proces m.v., som eksisterede i anden lovgivning. Ankestyrelsen fandt således, at disse ordninger gjorde op med mulighederne for at få retshjælp
- A-14-06 Ankestyrelsen fandt, at en ansøger kunne være berettiget til hjælp til enkeltudgifter i perioden mellem ansøgningen om hjælp og kommunens udbetaling af ledighedsydelse. Ankestyrelsen lagde vægt på, at ansøger på tidspunktet for sin ansøgning havde været ude for en ændring i sine forhold, idet han overgik fra sygedagpenge til ledighedsydelse, og der således var tale om forskudte udbetalingstidspunkter. Ankestyrelsen fandt, at der kunne være tale om et likviditetsmæssigt problem i 14 dage, idet han i starten af måneden fik de sidste sygedagpenge udbetalt for 14 dage, og først i begyndelsen af den følgende måned fik udbetalt ledighedsydelse. Kommunen måtte foretage en konkret vurdering af, om ansøger var berettiget til hjælp til enkeltydelser, eventuelt mod tilbagebetaling
- A-8-06 En kvinde, der i forbindelse med flytning fra Spanien til Danmark søgte om hjælp til depositum og én månedens husleje, havde ikke ret til hjælp, idet udgiften var påtaget inden ansøgning om hjælp. Den omstændighed, at kvinden ikke havde mulighed for at søge hjælp fra en kommune i Danmark, så længe hun opholdt sig i Spanien, betød ikke, at reglen i aktivloven om, at der normalt ikke ville kunne ydes hjælp til udgifter, som en ansøger allerede havde påtaget sig generelt, skulle fraviges. Ankestyrelsen fandt således ikke, at kvindens ønske om bolig i Danmark var af en sådan akut og nødvendig karakter, at der i hendes tilfælde konkret burde dispenseres fra lovens udgangspunkt
- A-4-05 En ansøgning om hjælp til boligindskud skulle behandles såvel efter aktivlovens regel om enkeltudgifter som efter aktivlovens regel om flytning
- A-24-04 Det måtte bero på en konkret vurdering i det enkelte tilfælde, om en formue var til hinder for, at der kunne ydes hjælp til sygebehandling. Ankestyrelsen fandt, at reglen om, at kommunen ser bort fra et beløb på op til 10.000 kr efter sin placering kun fandt anvendelse på løbende forsørgelsesydelse efter aktivloven, og at den derfor ikke kunne anvendes på bevilling af hjælp i særlige tilfælde
- A-17-04 Ved vurderingen af ansøgers økonomiske muligheder for selv at betale for en tandbehandling, skulle hustruens månedlige afdrag på skattegæld ikke medregnes. Begrundelsen var at der var tale om gæld til det

offentlige, som efter gældende praksis ikke indgår ved beregning af rådighedsbeløbet

- A-7-04 Engangshjælp efter aktivlovens § 25 a udelukkede ikke, at der kunne ydes hjælp efter samme lovs § 81 til enkeltudgifter
- A-45-03 Der kunne ikke ydes hjælp til betaling af fleksydelsesbidrag. Begrundelsen var at fleksydelsesordningen er en frivillig forsikringslignende ordning, der minder om efterlønsordningen og som kan fravælges. Ankestyrelsen fandt at bidrag til sådanne ordninger ikke kunne betragtes som en rimeligt begrundet enkeltudgift
- A-44-03 En kvinde havde overtaget forældremyndigheden over sin mindreårige nevø. Han modtog kontanthjælp efter taksten for unge udeboende. Ankestyrelsen fandt, at der ved vurderingen af om, der kunne ydes hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til barnet, skulle medtages et fiktivt beløb til husleje, inklusive varme, el og vand samt en rimelig mindre andel af udgiften til husstandsforsikring
- A-30-03 Der var ikke grundlag for at yde hjælp til husleje, vægtafgift, ulykkesforsikring og familieforsikring samt telefonabonnement, da disse udgiftsposter ikke kunne anses for at være rimeligt begrundede enkeltudgifter, der ikke kunne forudses. Udgifter kunne ikke anses for at være af helt afgørende betydning for ansøgeren eller familiens livsførelse. Der kunne ikke pålægges tilbagebetalingspligt for den bevilgede hjælp da der ikke kunne kræves tilbagebetaling af hjælp, som der ikke var grundlag for at bevilge
- A-5-03 En kvinde havde gennem længere tid vist en fuldstændig mangel på evne til at administrere sin økonomi. Hun modtog gentagne gange hjælp til betaling af bl.a. husleje, fordi hun brugte sine penge til andre ting. Kommune var derfor berettiget til at standse for yderligere hjælp til huslejerestancer og andre restancer, selv om hun havde et mindreårigt barn hos sig. Ankestyrelsen lagde vægt på at udgifterne var forudsigelige, og at der efter loven kun undtagelsesvist kan ydes hjælp hertil
- A-54-02 Ved afgørelsen af, om ansøger var berettiget til hjælp til rekreationsophold og tandbehandling, skulle der ses bort fra ansøgers ægtefælles bistandstillæg. Bistandstillæg kan ikke generelt holdes uden for vurderingen af om en person, der ansøger om hjælp til enkeltudgifter har mulighed for selv at afholde udgiften. Om bistandstillægget skal medregnes beror på en konkret vurdering af om den udgift, der søges om hjælp til, har sammenhæng med de forhold, der har begrundet tilkendelsen af tillægget
- A-44-02 En løbende erstatning for tab af erhvervssevne for en arbejdsskade skulle ikke medregnes ved vurderingen af, om ansøger selv kunne betale for udgifter til medicin og samvær. Begrundelsen var at en sådan erstatning ikke har indflydelse på kontanthjælpsreglerne. Ankestyrelsen lagde vægt på, at der hverken i lovbestemmelserne eller i lovens forarbejder var grundlag for at skelne mellem forsørgelsesudgifter og enkeltudgifter
- A-36-02 Der kunne ikke ydes hjælp til betaling af krav fra politiet på sagsomkostninger i forbindelse med en betinget dom i en straffesag, idet kravet måtte betragtes som gæld til det offentlige. Ankestyrelsens begrundelse for afslaget var, at der efter en mangeårig praksis ikke ydes hjælp til betaling af gæld til det offentlige, idet spørgsmålet om afvikling af gæld til det offentlige må løses efter de regler, der i øvrigt findes om gældsforholdet. Heri indgår at det offentlige ved inddrivelsen er forpligtet til at tage hensyn til familiens fortsatte forsørgelsesmuligheder
- A-19-02 En kontanthjælpsmodtager havde ikke ret til økonomisk hjælp til dækning af forsørgelsesbehov opstået som følge af fradrag i kontanthjælpen på grund af fravær uden rimelig grund fra aktivering. Begrundelsen var, at behovet for hjælp til forsørgelse ikke kunne anses for en rimeligt begrundet enkeltudgift, da behovet for hjælp var en konsekvens af ansøgerens fravær uden rimelig grund fra aktivering
- A-18-02 En strafafsoner var berettiget til hjælp til betaling af et 3-dages kursus, der havde til formål at han kunne forny et udløbet røgdykkerbevis samt en sundhedsattest. Ankestyrelsen fandt, at udgifterne til røgdykkerkurset og sundhedsattesten kunne betragtes som rimeligt begrundede enkeltudgifter. Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der var tale om et meget kort kursus med et helt konkret formål, og at kurset var af afgørende betydning for ansøgerens tilværelse, herunder jobmuligheder ved løsladelsen
- A-9-02 Et behov for hjælp til forsørgelse i nogle helligdage, der var opstået fordi ansøger ikke var mødt i et åbent aktivitetstilbud kunne ikke dækkes efter aktivloven. Begrundelsen var, at der ikke var tale om en rimelig begrundet enkeltudgift, da behovet for hjælp var en konsekvens af hans manglende fremmøde og derfor ikke en uforudseelig udgift
- A-5-02 Hjælp til konfirmation kunne ikke bevilges som en rimelig begrundet enkeltudgift. Begrundelsen var, at udgiften var forudsagelig, og at der havde været mulighed for at spare op til udgiften. Det blev endvidere lagt til grund, at afholdelse af udgiften ikke ville have afgørende betydning for ansøger eller hans families livsførelse
- A-43-01 Der kunne ikke ydes hjælp til dækning af advokatsalær i forbindelse med efterprøvelse af en sag i det administrative klagesystem. Udgiften kunne ikke anses for en rimeligt begrundet enkeltudgift. Ved afgørelsen blev det lagt til grund, at en administrativ myndighed har pligt til at belyse sagen fra alle sider og træffe afgørelse på grundlag af samtlige oplysninger (officialmaksimen). Ankestyrelsen lagde også vægt på at sagsbehandleren i kommunen havde vejledningspligt og kunne have hjulpet ansøger med klagen, ligesom socialforvaltningen uden udgift for ansøger kunne benytte tolk, hvis det var påkrævet
- A-18-01 Forbrug af løn før tiden som følge af alkoholforbrug var ikke i sig selv en ændring af ansøgers forhold (social begivenhed), der kunne begrunde udbetaling af kontanthjælp
- A-2-01 Reglen om hjælp til enkeltudgifter omfatter efter sit formål ikke hjælp til egenbetaling efter anden lovgivning. Ansøger kunne derfor ikke få hjælp til dækning af egenbetalingen i forbindelse med køb af en computer, som han havde fået bevilget som forbrugsgode i henhold til serviceloven
- A-12-99 Der kunne ikke ydes hjælp til beklædning til ansøger, der var varetægtsfængslet, da beklædningen skulle anvendes under afsoning og ved møder i retten
- O-3-99 En ansøgning om hjælp til betaling af en varmeefterregning vedrørende en fraflyttet bolig skulle behandles efter reglerne i bistandslovens § 46 (nu aktivlovens § 81) og ikke efter § 37 a (nu aktivlovens § 34)
- O-28-98 En kommunes afslag på hjælp til anskaffelse af skurvogn og tilbud om sædvanlig bolig havde ikke været åbenbart urimeligt
- O-123-97 En udgift på ca. 51.000 kr. til flytning af bohavet fra udlandet til Danmark kunne ikke anses for en rimeligt begrundet enkeltudgift
- O-40-97 Ankestyrelsen har behandlet 3 sager vedrørende hjælp til babyudstyr. 2 af sagerne omhandlede derudover nævnets undersøgelsespligt
- O-22-97 En arbejdsdusør skulle medtages som en indtægt ved vurderingen af, om der kunne ydes hjælp til anskaffelse af beklædning, der skulle benyttes uden for Kriminalforsørgens institutioner
- O-21-97 Der forelå ikke en boligmæssig forbedring i forbindelse med, at en enlig forsørger for at nedbringe sin husleje flyttede til en billigere bolig i samme kommune. Der kunne derfor ikke ydes hjælp til depositum

- O-73-95 En kommune havde ved at fastsætte interne retningslinier, hvorefter ansøgers underholdsbeløb, uden individuel vurdering, udgjorde 2.000 kr., sat det individuelle skøn under regel. Dette var ulovligt
- O-38-95 Udgifter til dækning af rimelige begravelsesudgifter var omfattet af § 46
- O-16-94 Ankestyrelsen fandt, at § 1 ikke var til hinder for, at der kunne ydes hjælp til flytning af bohavn fra udlandet til Danmark, efter at ansøgeren havde bosat sig her i landet
- O-102-93 Lighedeling af de ansøgte udgifter, såfremt ansøger har fælles husførelse med andre end en ægtefælle